

Kako smo poslovali v letu 1969

Poslovni uspehi, ki smo jih dosegli v letu 1969 so sicer nekoliko slabši kot jih je predvideval plan, vendar smo glede na pogoje, ki so vladali v tekstilni panogi v lanskem letu, z rezultati dela lahko zadovoljni.

Proizvodnja je bila v odnosu na plan večja za 6%, v odnosu na preteklo leto pa za 21% ter je bila presežena v obeh proizvodnih dejavnostih, tako v bombažu kot v svili. Nekoliko zaostaja le barvarna, ki je bila v rekonstrukciji. Produktivnost v tkalnicah se je v odnosu na preteklo leto povečala za 13%. Povprečno izkoriščenost strojev je bilo 74,4%, kar je za 1% manj kot v predhodnem letu.

Prodaja je v preteklem letu preseгла plan za 1%, medtem ko se je nivo prodaje v primerjavi s preteklim letom povečal za 29%. Kljub tako visokemu povečanju prodaje pa je ta ostala za proizvodnjo, tako, da se je nivo zaloga koncem leta povečal za cca 2 milijona ND.

Plan celotnega dohodka je bil presežen za 6%, plan dohodka za 8%, medtem ko je bil plan skladov za 18% pod planskimi predvidevanji. Plan je predvideval 1,796.000 N din skladov, ustvarjenih pa je bilo 1,480.000 N din. Vzrok za nižji nivo ustvarjenih skladov je predvsem v razprodaji artiklov v mesecu novembru in decembru. Do razprodaje pa je prišlo zaradi pomanjkanja obratnih sredstev.

Podjetje je v zadnjih letih moderniziralo proizvodnjo, pri tem pa je zmanjkalo denarja za krepitev lastnih obratnih sred-

stev. V tem okviru pa se je v glavnem odvijalo poslovanje tekom leta. Obveznosti do dobaviteljev so ostajale nepravilne po tri do štiri mesece, kar je v znatni meri oteževalo poslovanje.

V letu 1970 se predvideva izboljšanje položaja v pogledu obratnih sredstev. Do izboljšanja položaja pa bo prihajalo postopoma, kot se bodo ustvarjala nova sredstva.

S. D.

Obveznosti podjetja

Perspektivni program Svilanita izpred nekaj let je v prvi vrsti določal avtomatizacijo strojnega parka in modernizacijo teh-

proizvodnje pečeali proizvodno halo tkalnice, ki služi pripravljalnici.

Modernizacijo je bilo možno izvesti v pospešenem tempu z najemanjem kreditov. Podjetje je dobilo pri dobavitelju strojev in delno pri Jugobanki devizne kredite za nabavo strojnega parka — z odplačilno dobo treh let. Poleg deviznih kreditov, nas je kreditiralo tudi gradbeno podjetje »Graditelj« Kamnik pri gradnji hale, v višini 100 milijonov S din, »Ventilator« iz Zagreba v višini 30 milijonov S din, in »Elektronabava« v višini 16 milijonov S din. Vsi ti krediti pa zapadejo v plačilo letos.

Podjetje ima naslednje obveznosti, ki zapadejo v plačilo v naslednjih letih:

v letu 1970	363 milijonov S din
v letu 1971	167 milijonov S din
v letu 1972	111 milijonov S din
v letu 1973	30 milijonov S din
v letu 1974	2 milijona S din
v letu 1975	2 milijona S din
v letu 1976	1 milijon S din

Poleg teh obveznosti ima podjetje sklenjeno pogodbo o vrača-

nju sredstev na tri leta, ki jih bomo vplačali v naslednjih letih:

v letu 1970	30 milijonov S din
v letu 1971	70 milijonov S din
v letu 1972	100 milijonov S din

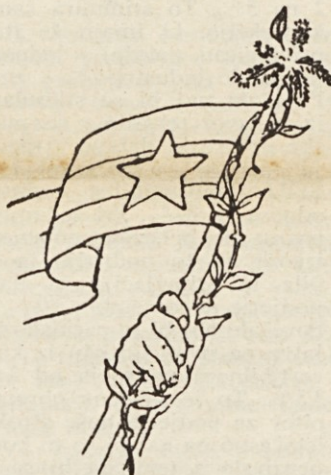
Če vse obveznosti seštejemo, vidimo, da ima podjetje največ obveznosti v letu 1970 in da naslednja leta obveznosti upadajo.

Ker podjetje v prihodnjih letih nima v programu večjih investicijskih vlaganj, bo navedene obveznosti poravnalo brez večjih težav. Težave se pojavljajo v letošnjem letu zlasti še, ker večina obveznosti zapada v plačilo v prvi polovici leta. Iz tega razloga je tudi korektura osebnih dohodkov preložena na drugo polovico leta.

Ker zaradi pomanjkanja sredstev ne moremo tekoče poravnati zapadlih računov dobaviteljev, je poslovanje precej oteženo. Predilnice bombažne preje, ki imajo visoko konjukturo na domačem in tujem trgu, nam ne dobavljajo preje po pogodbah predvsem zaradi velikih zaostankov pri plačilu. Več ali manj nemoteno dobavo preje nam kot velikemu kupcu omogoča Predilnica Litija, ki sicer terja plačila, vendar ne preko sodišča.

Obstojajo realne možnosti izboljšanja plačilne bilance v drugi polovici leta. Podjetje do takrat sicer še ne bo doseglo take likvidnosti, da bi pravočasno poravnalo vse zapadle račune ali koristilo kasaskonto, vendar bo poslovanje znatno lažje, kot pa to omogočajo sedaj razpoložljiva obratna sredstva.

S. D.

nološkega procesa. Avtomatizacija strojnega parka je bila izvršena postopoma in zaključena v preteklem letu. Vzporedno smo zaradi povečanega obsega

PLAN RAZVOJA PODJETJA LETA 1975

Zvezna skupščina je z zakonom zadolžila delovne organizacije za izdelavo perspektivnega programa razvoja za prihodnje petletno obdobje. S tem poročilom prikazujemo nekaj pomembnih podatkov o razvoju naše delovne organizacije v preteklih letih in perspektivni program razvoja za naslednje obdobje.

V obdobju od leta 1966 — 1970 je podjetje investiralo 14,800.000 N din, od tega samo v letu 1969 8,300.000 N din, to je več kot polovico. Iz lastnih sredstev smo v obdobju 1966 — 1970 finansirali 9,100.000 N din, od tega v letu 1969 5,800.000 N din. S temi sredstvi smo takorekoč prenovili tovarno in razširili proizvodne prostore. Zamenjali smo stare stroje z novimi, avtomatskimi in to v vseh proizvodnih enotah od tkalnice frotirja, svile, barvarne

do šivalnice. Pri tem pa smo razmeroma malo vlagali v lastna obratna sredstva. V obdobju 1966 — 1970 smo v lastna obratna sredstva vložili le 2,400.000,— N din.

Obseg proizvodnje in prodaje je naraščal skokoma. Osebnih dohodki so se gibali cca 10 — 20% nad povprečjem slovenske tekstilne industrije, ki pa žal ni nikdar izkazovala posebno visokega povprečja.

V prihodnjem obdobju od leta 1971 — 1975 predvidevamo zmernejšo rast razvoja podjetja z vidika obsega proizvodnje. Predvidena stopnja rasti je 6%. Tako bi se obseg proizvodnje do leta 1975 povečal za 32%, dohodek za 64%, sredstva za osebne dohodke pa za 40%. Število zaposlenih se bo povečalo za 10%.

Predvidevamo, da bomo v os-

novna sredstva vložili manj sredstev, kot smo jih vložili v obdobju 1966 — 1970, zato pa predvidevamo znatno okrepitev lastnih obratnih sredstev.

V osnovna sredstva bomo predvidoma vložili 12,000.000,— din, v obratna sredstva pa najmanj toliko kot v osnovna sredstva. Pri tem je treba imeti v vidu tudi zahteve banke po vročenih sredstvih v tem obdobju z ozirom na izdane garancije za uvoz strojev.

Z ozirom na visoke investicije v preteklem letu je bilo najetih več investicijskih kreditov, tako deviznih kot tudi dinarskih. Velik del teh ostalih kreditov zapada v plačilo v prvi polovici leta 1970. Zato finančna situacija v podjetju ni rožnata in se bo delno izboljšala šele v tretjem kvartalu tekočega leta, ko bodo

ustvarjena nova sredstva amortizacije in tekočega dohodka. Skupne obveznosti v letu 1970 znašajo 3,800.000,— din, od tega v prvi polovici leta 2,700.000,— din.

Iz navedenega razloga je v prvi polovici leta težko povečati maso osebnih dohodkov. O teh problemih je razpravljal tudi delavski svet in v zvezi s tem sprejel sklep, da se sicer pripravljajo korektura osebnih dohodkov na kritičnih delovnih mestih, vendar se to lahko sprovede samo v okviru finančnih možnosti.

Z ozirom na nov strojni park, sodobni asortiman in okrepitev lastnih obratnih sredstev, lahko zagotovo pričakujemo večjo rentabilnost proizvodnje in večje možnosti delitve osebnih dohodkov v prihodnjih letih.

I. Ž.

Kaj pričakujemo od novega statuta?

Tako vprašanje si marsikdo zastavlja. Menim, da je to popolnoma na mestu. Uspoštevaljivo več mesečno delo in številne razprave, ki so rodile veliko dobrih predlogov, bi morali v praksi narediti v samoupravnem smislu velik korak naprej. Novi statut mora biti garancija za čim večje vključevanje delavcev v samoupravna telesa, interna zakonodaja pa biti za slehernega delavca nedvoumno jasna. Skratka, sleherni delavec bi moral vedeti kaj sme, kaj mora, kakšne ima pravice kot samoupravljalec in kako priti do le-teh, kadar so mu iste okrnjene.

Zategadelj vloženi napor v korekturo statuta ne smejo biti zaman ali pa samo gola formalnost, temveč resnični sporazum za reševanje medsebojnih odnosov in še večja vzpodbuda za krepitev delavske samouprave.

V današnjem članku bom skušal orisati svoje poglede le na nekatere probleme s področja samoupravljanja. Tu se nimam namena spuščati v polemiko s posamezniki ali je delavsko samoupravljanje edina zveličavna oblika skupnega urejanja medsebojnih odnosov na sedanji stopnji družbenega razvoja ali ne, za mene je popolnoma jasno, da je tam, kjer jemljejo delavsko samoupravljanje za resno zadevo, veliko manj medsebojnih konfliktov, kot pa tam, kjer se te pravice kratijo ali pa urejajo na »kaplarski« način. Seveda pa tudi v prvem primeru ne more biti zadovoljivih rezultatov, če zavestne sile delujejo pasivno in stojijo ob strani. Spričo tega menim, da je neobhodno potrebno popustiti v oblasti urejanja odnosov in preko naših samoupravnih organov približati upravljanje neposredno zainteresiranim oz. proizvajalcem. To stremljenje zelo jasno precizira naš statut. Delovne enote dobivajo večje samoupravne pravice, položaj vodje delovne enote se je izenačil z vodjo strokovnih služb, ki istočasno predstavljajo vodje delovnih enot strokovnih služb. Posamezni vodja delovne enote bo v celoti odgovoren za vse tiste probleme, ki se preko statuta prenašajo na njega oz. na posamezne samoupravne organe delovne enote.

Doslej je bilo običajno, da so za vse probleme v proizvodnji odgovarjali višjim samoupravnim telesom vodje strokovnih služb. Sedaj bo to nekoliko drugače. Za nekatere težje, za nekatere lažje in odvisno od tega, kako so se posamezniki že do sedaj vključevali v samoupravno življenje podjetja.

Realizacija navedenih kvalitativnih sprememb bo istočasno zahtevala ustrezne kadrovske premike. Pri tem vprašanju ne bomo smeli ostati pasivni in malodušni, saj gre za ključna delovna mesta podjetja, od teh pa je v mnogočem odvisno delo ostalih in poslovanje celotnega kolektiva.

Zelo bi bilo napačno, če bi preko statuta iskali dolžnosti in pravice v medsebojnih odnosih samo pri nekaterih članih kolektiva. Statut ter v nadaljevanju vzporedni interni akti morajo slehernemu članu kolektiva določiti njegovo mesto ter odnos, ki ga mora imeti do dela, sodelavcev, stroja, orodja itd.

Marsikdaj so pripombe, ker ni vse tako, kot bi vsi želeli. To

pa je tudi nemogoče. Naš sistem delavskega samoupravljanja predvideva izključno obliko urejanja odnosov na osnovi demokratičnega centralizma. Pravilno je samo tisto, za kar se je odločilo več kot polovica članov delavskega sveta, upravnega odbora ali kateregakoli organa. Vsako drugačno reševanje problemov v pogojih našega družbenega razvoja rodi anarhijo in medsebojne konflikte. Tudi, če nisem za ta ali drugi predlog, se moram podrediti večini, pa če mi je to še tako neljubo. Vse to je napisano v statutu, točno takega je sprejel delavski svet. Eden drugemu zaupamo delovne naloge, funkcije v samoupravnih organih in družbeno političnih telesih, vse to pa od nas zahteva urejanje medsebojnih odnosov samo na principu, da se manj-

šina podredi večini. Kako smo to večino pripravili do sklepa, ne izhaja samo iz gole formalnosti, temveč lahko na to vpliva nešteto pozitivnih in tudi negativnih subjektov.

Vse to ugotovitve terjajo, da se postavimo porobu vsaki tendenci razdruževanja in ignoriranja organov samoupravnega mehanizma. Boriti se moramo proti neodgovornosti in neučinkovitosti istih in proti pojavom birokratizma in tehnokratizma ter nenehno jačati odgovornost organov upravljanja in za bolj odgovoren odnos do njih samih. Marsikdaj se govori o neenakopravnosti članov kolektiva posebno takrat, ko je govora o osebnih dohodkih. Tudi to področje je z novim statutom jasno opredeljeno, izhaja pa iz osnovnega načela nagrajevanja po de-

lu. Marsikdaj se čuje beseda, vsi moramo živeti; ali vsi imamo enake želodce. Točno je tako. Toda na žalost ta enakopravnost ne izhaja primarno iz obračuna osebnih dohodkov, temveč je temu osnova količina vložnega dela. Parola pravično nagrajevanje po delu ne izključuje socialnih razlik. Tisti, ki malo ali nič ne dela bo tudi malo prejemal in je zato tak primer bolj primer socialne rešitve. Jasno je, da obravnavano področje ne merimo vedno z fizičnimi metodami, temveč obstojajo tudi druga merila: delokrog, delovno okolje, specialnost, odgovornost, umski napor itd. Pameten kolektiv bo znal tudi ta merila dobro postaviti in izhajati pri iskanju teh rešitev samo iz formule plačila po delu.

Stane Marcijan

Obvestilo o stališču ZIS do kritičnega položaja tekstilne industrije

Nič novega ni, da je položaj v tekstilni industriji Jugoslavije, ki zaposluje 220.000 delavcev izredno kritičen. Za informacijo naj omenim, da znaša lanskoletno povprečje osebnih dohodkov v tekstilni industriji 720.— din, kar je za 300.— din po delavcu manj, kakor v našem podjetju. Istočasno pa mi sami nismo zadovoljni z doseženo višino osebnih dohodkov.

Marsikatero podjetje je preteklo leto zaključilo kljub nizkim osebnim dohodkom z izgubo. V kolikor bi naša stroka v povprečju in pri sedanjih rešitvah dvignila osebne dohodke, bi se število podjetij s pasivno gospodarsko bilanco izredno povečalo.

Slovenska tekstilna industrija je prav tako v nezavidljivem položaju. Kar se tiče strojnega parka je prva, na področju avtomatizacije pa zadnja v zveznem merilu. Ta problem še posebno prizadene tiste tovarne, ki proizvajajo metražne izdelke. Dejstvo je, da stane en sušilni — razpenjalni stroj, ki ga metražarji rabijo pri finalizaciji proizvodnje 180 — 220 milijonov S din, zaposli pa v eni izmeni enega do 3 delavce, na drugi strani pa za enaka sredstva lahko nabavimo strojno opremo za konfekcijo, ki zaposluje cca 600 delavcev. Skoraj neverjetna primerjava, vendar je resnična. Na žalost pa še obstoja dejstvo, da se večina strojne opreme za metražarje, kakor tudi za naše podjetje proizvajajo v državah Zapadnega bloka in je iste treba plačati z zapadno valuto, ki je bila ustvarjena z grenkim izvozom. Spričo takega sistema ni čudno, da zmanjkuje dohodka za zamenjavo zastarelih strojev v tekstilni industriji. V zvezi s tem problemom vlagajo predstavniki podjetij tekstilne industrije že nekaj let veliko naporov ter pritiskajo na predstavnike oblasti, da naj se tudi z njihove strani nekoliko popusti, ker vsega ni mogoče rešiti in kriti s stalnim odkrivanjem notranjih rezerv v podjetjih tekstilne industrije.

Na osnovi navedenih naporov je Zvezni izvršni svet v okviru programa za stabilizacijo notranjega trga in pospešitev izvoza predložil Zveznemu sekretariatu naslednje rešitve, ki pa že naprej povedano, ne bodo bistveno pripomogle k izboljšanju formi-

ranja dohodka v naših podjetjih:

1. Znižanje obresti na poslovni sklad od dosedanjih 3,5 % na 2,5 %. Po sedanjih izračunih bi to preneslo našemu podjetju 16. milijonov starih din več dohodka.
2. Povečala bi se stimulacija za izvoz storitev (lohn posli) od 2 na 5 %. To stimulira samo konfekcije, ki imajo že itak privilegiran položaj v odnosu na ostalo industrijo.
3. Povečala naj bi se stimulacija za izvoz tekstila v čezmorske države in države v razvoju (afriške) s katerimi ima SFRJ konvertibilne valutne odnose za 20 %. Pri sedanjem izvozu ne beležimo nobenega izvoza na to področje in bi bila ta stimulacija za naše podjetje nepomembna.
4. Povečale naj bi se carinske davke na uvoz surovin iz konvertibilnega področja od 3 na 3,5 %. To je prilična obremenitev za podjetja naše stroke, istočasno pa naj bi se to kompenziralo s tem, da bi se ukinile carinske davke za vse surovine ter pomožna sredstva, ki so vložene v proizvodnjo namenjeno za izvoz.
5. Znižal naj bi se davek na promet proizvodov za tekstilne izdelke proizvedene iz materiala, ki vsebuje 20 — 50 % surovin viskoznega porekla od 12,5 % na 6 % in ukinitev prometnega davka v celoti za izdelke, ki vsebujejo nad 50 % celuloznih vlaken. Ta stimulacija pri sedanji strukturi in namembnosti naših izdelkov ne pride v poštev.
6. Zvišal bi se davek na promet za tekstilne izdelke proizvedene iz volne in bombažne česane preje od 12,5 na 16 %. Artikli s tem sestavom surovin se smatrajo kot luksuzni artikli. V tem primeru bi bilo prizadeto tudi naše podjetje in sicer v toliko, da bi se morale za ta procent povišanja prometnega davka povečati maloprodajne cene naših boljših artiklov.
7. Znižali naj bi se prometni davek na otroške oblačilne predmete od 12,5 % na 4 %. Ta stimulacija bo za naše podjetje vsekakor ugodna, čeprav je težko naprej predvideti kakšne bodo ugodnosti, vendar bo z uvedbo konfekcije ta stimulacija ugodno vplivala na formiranje prodajnih cen plaščev

in drugih artiklov namenjenih za otroke.

8. Končno naj bi se zvišala rentnijska kvota od 7 na 12 % ter s tem pospešilo hitrejšo zamenjavo zastarele strojne opreme v tekstilni industriji.

Marcijan Stane

O čem je potekala razprava na zboru delovnih ljudi podjetja

Predsednik delavskega sveta je 24. 3. 1970 sklical zbor delovnih ljudi podjetja. Razprava je potekala v zvezi s programom razvoja podjetja za obdobje 1971 — 1975 in o preteklem poslovanju podjetja. Člani delovne skupnosti so bili informirani tudi o stališčih in predlogih ZIS, katere je posredovala Zvezni skupščini v okviru programa za stabilizacijo notranjega trga tekstilne industrije in pospešitev izvoza. Članom delovne skupnosti so bile posredovane tudi določbe novega statuta s predlogom, da naj se o njihovi vsebini izrečejo predno ga sprejme delavski svet.

Razprava je pokazala, da je najbolj pereče vprašanje določanja in preseganja norm. Strokovna služba je ugotovila da se norme preveč presegajo, kar ni v skladu s poslovanjem podjetja in sicer od 12 do 28 %. Podan je bil predlog, da se na nekaterih mestih norme povišajo, na drugih pa znižajo. Delavka šivalnice je poudarila, da v šivalnici niso proti znižanju norm tkalkam, vendar pripominja, da ne na račun zvišanja norm v šivalnici. Delavec pomožnih obratov pripominja, da so zadnje čase kvalificirani delavci v podjetju slabše plačani kot v drugih podjetjih. Strokovnim službam in organom upravljanja se priporoča naj v zvezi z nagrajevanjem kvalificiranih delavcev in drugih storijo vse, kar je mogoče in da se pripravijo novi kriteriji za nagrajevanje kot je to že delavski svet sprejel do 30. 6. 1970.

V zvezi s sprejemom novega statuta ni bilo nobenih posebnih pripomb tako, da se predlog statuta tak kot je sestavljen in s pripombami ki so jih dali posamezniki in službe predloži v dokončen sprejem delavskemu svetu.

Razgovor s proizvajalci

Pri obisku v enoti svile sem se srečal s predelavko Baloh Francko. Med pogovorom o uresničevanju prostora, vzorcih in kvaliteti kravata mi je rekla, da ne zaostajamo za modo moških

kravat. Kravate so res lepe, kakor se reče za stare in mlade fante. V oddelku svile ali skladišču bi se vsak moški težko odločil katero naj kupi, saj je ena lepša od druge. Med drugim sem jo tudi povprašal, če bi kaj povedala za Kamniškega tekstilca. Moji želji je sicer ustregla in za bralce odgovorila na zastavljena vprašanja:

Tov. Francka, ali že ves čas delate pri kravatah, od kar ste v Svilanitu?

Letos bo preteklo 15 let od kar sem v podjetju Svilanit, kravate pa sem izdelovala že prej doma po sistemu dela na domu. Pri izdelavi sem si pridobila precej izkušenj in zato z manjšimi presledki že takorekoč ves čas delam v svili. Delala sem na krojenju kravata, potem sem izdajala skrojeno blago za delo na domu, jih prevzemala in ugotavljala njih kvaliteto. Sedaj delam kot predelavka in skraj polovico kravata gre skozi moje roke.

Ko ste rekli, da že tako dolgo delate pri kravatah, pa nam povejte razliko v kvaliteti in količini v prejšnjih obdobjih in sedaj!

Ko sem se zaposlila v Svilanitu se je delalo precej kravata, zlasti po sistemu dela na domu. Potem pa je postopoma proizvodnja kravata upadala, ker so več skrbi posvetili prodaji svilenih tkanin. Dobre vzorce so prodajali raznim obrtnikom, v podjetju pa je proizvodnja upadala tako, da je Svilanit že izgubil na svojem pomenu kot tovarna kravata. Izdelovale so se kravate iz slabega blaga, zato so šle težko v promet. Za tem pa so nastopila še razna notranja trenja v podjetju in njihovo izdelovanje bi skoraj šlo v zaton.

Po prihodu tov. Marcijana, ki je prevzel leta 1962 delovno mesto direktorja, pa je zopet posvetil vso skrb proizvodnji kravata. Tkali so se boljši vzorci,

prenehalo se je s prodajo svilenih tkanin in proizvodnja kravata je ponovno naraščala. Lahko rečem, da se v vsem obdobju, od kar stoji Svilanit ni izdelovalo toliko kravata kot se jih izdeluje sedaj. Kravata Svilanit je zopet postala pojem na tržišču, saj težko zadovoljimo kupce glede količine in izdobje. Ta uspeh pa je dosežen zato, ker se je enota Svile osamosvojila, izdelavi kravata je posvečena, mnogo večja skrb tako v kvaliteti, vzorcih in predvsem modi, kar je najvažnejše.

Kot vam je znano je podjetje sklenilo sodelovanje z gostinjskim podjetjem Plava Laguna Poreč. Ali Poreč še izdeluje kravate in kako so se kaj obnesli pri kvaliteti izdelave?

Sodelovanje s Porečom še vedno obstoja. Delavci tega podjetja v času mrtve sezone v svojih poslovnih prostorih izdelujejo na podlagi programa kravate. Tudi sama sem bila v Poreču z nalogo, da poučim delavce in jih uvajam v izdelavo kravata.

Sprva sem imela občutek, da nisov vzeli najbolj resno misleč, da bo delo trajalo samo eno sezono. Sedaj pa vidijo, da temu ni tako in delavci — gostinci pridno izdelujejo kravate, njihovo delo pa je tudi kvalitetno. Tudi z zaslužkom so zadovoljni, ker so delavci plačani po komadu.

Kakšne težave ima enota svile pri izdelavi kravata in kaj bi bilo po vašem za storiti za še boljše delovne uspehe in kvaliteto?

Prvo kar je, nas tarejo delovni prostori. Sedanji prostor je premajhen in takorekoč nas ovira pri delu. Nimamo takega pregleda nad asortimanom, blago se mečka, ker je vse preveč nabito. Drugo kar je je tudi naša želja, da bi se še povečala domača proizvodnja svilenih tkanin. Naj pripomnim, da je vzorčasto blago za kravate skano doma po kvaliteti enako uvoženemu. Težave so le pri emblesih, sicer pa tudi drugi proizvajalci te tkanine težje izdelujejo brez napak.

Ali vaša enota zadovoljuje zahteve domačega trga, tako po asortimanu kakor tudi po količini?

Na to vprašanje naj povem, da bo enota že konec aprila izpolnila polletni pian izdelave kravata. Kupci predvsem želijo kravate maksimally jih takorekoč ne moremo izdelati dovolj. Prodaja kravata je predvsem odvisna od vzorcev, ti pa morajo biti na tekočem z modo. Kravate grede še tople iz skladišča, trgovska mreža pa venomer sprašuje kaj je z dobavo. Upam, če bo šlo tako naprej, se bo svila postopoma še razvijala in kravate Svilanita bodo v resnici postale pojem na tržišču.

Naj povem še željo članov delovne enote svila. Ta želja je, da bi se čimprej preselili v nove delovne prostore in dobil ustrežno skladišče kravata. Od ustreznih delovnih prostorov in prostora odpreme je precej odvisna kvaliteta, pravočasna izdobja itd., seveda to pa pomeni zadovoljitev kupca in potrošnika. Nadalje je moja želja, da bi se tudi ostale delovne enote podjetja še naprej tako uspešno razvijale kot do sedaj. Z našimi delovnimi uspehi pa si bomo ustvarili še boljše materialne pogoje, ker nič ne pride samo od sebe, vse mora ustvariti človek. —da

Priprave na II. kongres samoupravljalcev

II. kongres samoupravljalcev pomeni prelomnico dveh desetletij prehojene poti današnjega samoupravnega socializma. Na drugi strani pa bo analiziral dosedanje uspehe samoupravljanja na gospodarskem, kulturnem in družbenem področju. V pretekli samoupravni praksi so delovni ljudje pokazali kot neposredni proizvajalci zrelost, da lahko prevzamejo dolžnost v zvezi z upravljanjem gospodarstva, zdravstva, prosvete in celo države. Ta funkcija pa pomeni zanesljiv znak odmiranja države in nastajanja brezrazredne samoupravne družbe.

VI. kongres Zveze sindikatov Jugoslavije je naložil med drugim sindikalnemu svetu Zveze sindikatov Jugoslavije obveznost ob sodelovanju vseh družbenih sil priprave sklica II. kongresa samoupravljalcev Jugoslavije proti koncu t. l., ko bomo praznovali XX. obletnico samoupravljanja. Na prvi seji odbora za sklic in pripravo kongresa so izbrali predsednika republike Josipa Broza Tita za častnega predsednika, predsednika Zveze sindikatov Jugoslavije Dušana Petroviča za podpredsednika in za sekretarja Bena Zupančiča.

Izhajajoč iz osnovnih težav in programa družbene reforme ter političnih stališč IX. kongresa ZKJ naj kongres samoupravljalcev ne ostane samo pri razglasitvi splošnih načel in zahtev, ampak naj se predvsem določeno zavzame za uveljavitev vseh samoupravnih dosežkov in vseh tistih, kar se je pozitivno odrazilo v življenjski praksi. Hkrati naj kongres podvrže vsestransko družbeno politični in ekonomski kritiki tudi vse poskuse in težnje, ki nasprotujejo splošno sprejetemu samoupravnemu razvoju. Kongres bo izrazil proces razvoja samoupravnih družbenih odnosov in razvijano zgradbo samoupravne družbe. Posebno pozornost bo posvetil vprašanjem kako zagotoviti pogoje za nadaljnje graditve moderne samou-

pravne družbe za splošno povečanje učinkovitosti samoupravljanja na vseh področjih družbenega dela.

II. kongres samoupravljalcev Jugoslavije bo od 23. — 26. no-

vembra 1970 v Sarajevu. Na kongresu bo prisostvovalo 1.700 delegatov in od teh jih bodo 1.500 izbrale delovne organizacije tako, da bo 1 delegat izbran na 1.000 — 3.000 zaposlenih.

S poenotenjem sodobnih metod obračuna poslovanja ne smejo biti prizadeta merila nagrajevanja po delu

Republiški odbor sindikata delavcev industrije in rudarstva je na svoji 11. redni seji razpravljalo o družbeno-ekonomskem vidiku uporabe sodobnih metod obračuna poslovanja. Razprava je potekala na osnovi analize, ki jo je izdelala Visoka ekonomsko-komercialna šola v Mariboru. Na osnovi uvodnega referata, ki ga je podal docent na Visoki ekonomsko-komercialni šoli, Maribor tov. Mikl Ciril o praktičnih izkušnjah pri uporabi sodobnih metod obračuna poslovanja je republiški odbor sprejel naslednja stališča in ugotovitve:

1. Poenotenje metod obračuna je realna osnova za družbeno usmerjanje delitve dohodka. V sporazumih, ki se bodo sklepali po zakonu o dohodku ni dovolj določiti samo osnove in merila za delitev dohodka, temveč bo potrebno izbrati tudi način obračuna, ker bodo sicer podjetja prilagajala finančni rezultat zaželenim ciljem ter ni merila iz samoupravnih dogovorov ostala le formalna. Smatramo, da bi organi Gospodarske zbornice morali ustvariti vpogled v sedanje stanje in oceniti posledice takšne in tolikšne raznolikosti.
2. Republiški odbor ocenjuje, da ima sodoben način obračuna poslovanja neposreden in bistven vpliv na formiranje osnov za delitev dohodka in osebnih dohodkov.
3. V razpravi je opozorjeno in

ugotovljeno, da ima opuščanje individualnih meril negativne posledice na realizacijo načela delitve dohodka po rezultatih dela. Republiški odbor priporoča osnovnim organizacijam sindikata, da tem vprašanjem posvečajo trajno pozornost posebno pri formiranju sistemov delitve osebnih dohodkov, v katerem bo osebni dohodek delavca odvisen od njegovega dela, uspeha delovne enote ter uspeha delovne organizacije kot celote.

4. Primeri podjetij, ki uporabljajo sodobne metode obračuna poslovanja kažejo, da so doseženi večji uspehi poslovanja ter, da se je povečalo število produktivno zaposlenih. Takšna gibanja pa so primarno interesantna in za delavca-posameznika in za delovno organizacijo kot celoto.
5. Republiški odbor bo s problemi, ki so v zvezi z uporabo sodobnih metod obračuna poslovanja in z vsebino današnje razprave ter zaključki, seznanil Gospodarsko zbornico, občinske odbore sindikata delavcev industrije in rudarstva in na primeren način ostali sindikalni aktiv in nameniti, da omenjeno problematiko vključimo v svoje programe aktivnosti.

Republiški odbor sindikata delavcev industrije in rudarstva Slovenije

SKLEPI ORGANOV UPRAVLJANJA

V času od meseca februarja 1970 je imel delavski svet 2 seji. Na seji dne 24. 2. 1970 je bil obravnavan zaključni račun za leto 1969, sklepanje o prispevku v Poslovno združenje zdravstvenih zavodov Hrvatske in sklepanje o predlogu likvidacije stanovanjske zadruge Svilanit.

Na seji dne 30. 3. 1970 je delavski svet razpravljal o sprejetju statuta, sprejet je bil sklep o razpisu volitev v organe upravljanja, o vročanju sredstev podjetja pri Jugobanki ter reševanje prošnje in pritožb.

O poslovnem poročilu in zaključnem računu je poročala tov. Zabkar Irena. Proizvodnja v letu 1969 je bila v šivalnici za 4,3% večja kot v letu 1968, v konfekciji za 55,4%, v tkalnici svile za 9,8%, v barvarni pa je bila 2% pod planom. Tkalnice skupaj pa so imele presežen plan za 6,1%. Po prodajnih področjih pa je bila realizacija v posameznih republikah naslednja:

V Sloveniji 32%, v Hrvatski 29%, v Srbiji 21%, v BiH 12% in v Makedoniji 6%.

V obdobju od leta 1967 dalje je podjetje doseglo lepe rezultate pri izvozu tako, da smo v letu 1967 izvozili za 298.000 \$, v letu 1968 za 467.000 \$ in v letu 1969 za 546.000 \$. Iz teh podatkov je razvidno, da sta bili torej proizvodnja in prodaja zadovoljivi. Nekoliko manj zadovoljujoč podatek pa je izguba na dohodku zaradi previsokega škarta. Planirani škart je bil sicer presežen za 60%, kar pomeni 12 milijonov S din nadplanskega škarta.

Bilančni podatki kažejo, da so bili povprečni planirani osebni dohodki v letu 1969, 934,42 din, povprečni dejansko izplačani pa znašajo 1.035,16 din. Realizacija izplačil osebnih dohodkov je bila torej presežena za 10%. Presežek izplačil osebnih dohodkov je bil deloma tudi v presežku planiranih nadur.

Finančni uspeh podjetja izkazuje skupno realizacijo 44.843.812 din, celotni dohodek 45.375.950 din, poslovni stroški pa 32.354.516 din. Za osebne dohodke je bilo izplačano 9.283.610 din. Razlog za nedosežene planirane sklade je v 7% preseženem izplačilu osebnih dohodkov. Zaloge surovin in ostalega materiala so za 4% pod planom, medtem ko so zaloge polizdelkov in nedovršene proizvodnje presežene za 43%. Skupne zaloge so torej presežene za 33%. Rok vezave plačila s strani kupcev je bil v letu 1967 47 dni, medtem ko se je po stanju 31. 12. 1969 podaljšal na 75 dni. V letu 1969 je podjetje investiralo 6.500.000 din, pri čemer smo koristili tudi nekatere kredite. Investicijske naložbe so bile podjetju nujno potrebne z ozirom na povečano proizvodnjo. Primanjkovalo nam je prostora tako v šivalnici, kakor tudi v tkalnici frotirja in konfekciji. Z novo zgrajeno tovarniško halo, so ta vprašanja proizvodnih prostorov za določen čas ugodno rešena.

Na podlagi tako podanega poročila je delavski svet sprejel zaključni račun, da je aktiva in pasiva bilance 42.932.122,31 din, celotni dohodek je 51.566.312,62 din. Ugotovljeno je sicer, da je dosežen finančni uspeh sicer manjši od predvidenega, vendar pri tem ni prezreti dejstva, da

je podjetje ostvarilo 123 milijonov več ostanka dohodka z amortizacijo kot v preteklem letu.

Delavski svet je obravnaval tudi vprašanje nadaljnjega obstoja stanovanjske zadruge. Upravni odbor je podal poročilo o stanju zadruge in predlagal, da se zadruge likvidira. V zvezi z likvidacijo so postavili člani delavskega sveta vprašanje o načinu nadaljnjega urejanja stanovanjske problematike in finansiranja. Predstavniki upravnega odbora zadruge je pojasnil da je zadruge samo organ za razdelitev sredstev iz sklada za stanovanjsko izgradnjo. To dejavnost pa lahko opravljajo tudi drugi kolektivni izvršilni organi podjetja. Pristojnosti sedanjega upravnega odbora stanovanjske zadruge se naj prenesejo na ko-

lektivne izvršilne organe z vsemi pravicami in dolžnostmi glede delitve sredstev za stanovanjsko izgradnjo. Imenovana je bila začasna komisija, po statutu pa bo te naloge prevzel odbor za kadrovsko-socialne zadeve.

Na seji delavskega sveta dne 30. 3. 1970 je delavski svet sprejel statut podjetja. Statut je bil sprejet z vsemi predlogi in pripombami, ki so jih dali posamezniki in strokovne službe. Delavski svet zadolžuje strokovne službe, da na podlagi statuta sprejmejo program dela in da se prične s tečajji o pomenu statuta in novi organizaciji samoupravnih organov in organizacije podjetja. Sprejet je bil tudi sklep o razpisu volitev v delavski svet in svete delovnih enot. Med drugim so bili sprejeti še sklepi, o zavrnitvi prošnje nekaterih

ustanov in društev za materialno pomoč. Pritožba Jerič Petra in Gladek Marjana se vrne v ponovni postopek in odločanje pristojni službi. Povečano je število šoferja tovornega avtomobila za 1 delovno mesto in sprejet sklep o plačevanju izrednega prispevka za zdravstveno zavarovanje po stopnji 0,70%. Od tega krije 50% podjetje iz sklada skupne porabe, razliko pa vsak posameznik. Potrjeni sta bili tudi 2 pogodbi in sicer o triletni vročitvi zneska 2.000.000.— din pri Jugobanki za zunanjo trgovino filiala Ljubljana. Delavski svet je dal tudi soglasje k prevzemu osnovnih sredstev in drobne inventarja od INVESTE za poslovno enoto Modne hiše v Osijeku v vrednosti 108.365,85 din z evidenčno vknjižbo s l. 1. 1970.

V podjetju deluje prostovoljno industrijsko gasilsko društvo

Na občnem zboru 6. marca 1970 je bilo ustanovljeno prostovoljno gasilsko društvo Svilanit. Ustanovnega občnega zbora se je udeležilo 12 članic in 5 članov ter tov. Berlec Jože, poveljnik PGD Kamnik.

V uvodni besedi je tov. Konda Alojz nakazal osnovne naloge gasilski organizacij, njihov razvoj in vlogo pri krepitvi in razvijanju nacionalne zavesti in kulture v preteklih 100 letih delovanja gasilskih organizacij na Slovenskem. Tov. Brlec pa je izrek priznanje tej pobudi, da se v gasilske vrste vključuje tudi ženska in moška delavska mladina. Zaželel je mladim članom društva uspešno delo na področju požarnovarnostne vzgoje.

Po splošni razpravi so člani izvolili 7 članski upravni odbor. Za predsednika je bila izvoljena tov. Ocvirk Jožica, tajnika Tom-

šič Milena, poveljnika Lipovšek Peter, podpoveljnika Hribar Marija, referent za ženske in kulturno dejavnost Grošelj Slavka, sanitetni referent Hlade Tončka in orodjar Zupin Anton.

Ustanovitelji gasilskega društva so na zboru sprejeli program dela za leto 1970 in sklep, da se prične tečaj za izprašane gasilce.

Program obsega 54 šolskih ur iz naslednjih predmetov:

- Predpisi o organizaciji gasilstva,
 - Organizacija civilne zaščite in njene naloge,
 - osnova gradbeništva in vodo-gradnje,
 - Osnove kemije in fizike,
 - Požarna preventiva,
 - Gasilska tehnika,
 - Gasilska taktika in praktične vaje,
 - Nudenje prve pomoči.
- S predavanji se je že pričelo 4.

aprila ter bodo zaključena konec maja t. l.

Predavanja so vsako soboto in trajajo od 14 — 17.30 ure. Člani in članice pridno obiskujejo predavanja, za kar jim gre vsa pohvala. Njihova požrtvovalnost, ko so sklenili, da za znanje žrtvujejo tudi proste sobote, pa jim bo poplačana s tem, da bodo v gasilskih vrstah postali enaki med enakimi.

Gasilsko društvo Svilanit vabi mlada dekleta in fante podjetja, naj stopijo v gasilsko društvo Svilanit.

Konda Alojz

Pregovori

Popolna krepost je v tem, da storiš brez prič to, kar bi bil zmoeen storiti pred vsem svetom.

— o —

Človek je lažje pameten za druge kakor zase.

— o —

Zadnje, kar človek dožene, ko kaj počenja, je to, da odkrije, s čim bi moral začeti.

— o —

Če ljudem ne zaupamo, nas upravičeno varajo.

— o —

Človek se ne more potolažiti, če so ga prevarili sovražniki in izdali prijatelji, a večkrat je zadovoljen, če je ogoljufal samega sebe.

— o —

Pretirana skrb za zdravje je pusta bolezen.

— o —

Poštenost ženske je pogosto ljubezen do dobrega imena in miru.

Na ustanovnem občnem zboru PGD Svilanit Kamnik dne 6. III. 1970.

Navodilo za opis delovnih mest

Na osnovi 37. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah temeljnega zakona o delovnih razmerjih (Ur. l. SFRJ št. 20/69), so dolžne gospodarske organizacije izdelati akt o sistemizaciji delovnih mest. Naše podjetje se

je odločilo za podrobnejši opis delovnih mest, ker bo na podlagi teh možno izvesti še analitsko oceno delovnih mest.

S tem želimo zabeležiti vse naloge, ki se opravljajo v okviru delovne organizacije, razme-

jiti področja dela in naloge med posamezni sektorji in posameznimi delovnimi mesti. Opredeliti hočemo tudi delo vsakega posameznika ter mu precizirati njegove zadolžitve in pristojnosti.

Kakšne cilje hočemo doseči iz popisov, analiz in opisov DM, kakšne podatke nam bodo dale te analize in za kakšno osnovo za nadaljnje delo nam bodo služili, je razvidno iz priložene tabele.

ORGANIZACIJSKO-KADROVSKI VIDIKI PRIPRAVE DOKUMENTACIJE ZA SISTEMIZACIJO DELOVNIH MEST

Cilji popisov, analiz in opisov delovnih mest	Podatki, ki jih daje analiza delovnih mest; dela so osnova za:	Vidiki sistemizacije
1. Nuditi potrebno informacijo o tem, kaj mora delavec delati na delovnem mestu	— Funkcionalno organizacijo in delitev dela v delovni organizaciji	1. Organizacija
2. Nuditi informacije o operacijah in postopkih	— Izboljšanje metod in postopkov dela	2. Funkcionalnost
3. Nuditi podatke o dolžnostih in odgovornostih na delovnem mestu	— Uveljavitev odgovornosti na vsakem delovnem mestu	
4. Razjasniti meje odgovornosti in pristojnosti	— Odstranitev prekrivanja dolžnosti	
5. Ugotoviti psihofizične in osebnostne zahteve dela na delovnem mestu	— Boljši odnosi med vodstvom in delavci, boljša organizacijska sestava	3. Pogoji dela
6. Določiti zahteve, ki so potrebne za namestitvev na delovnem mestu, selekcijo in razporejanje	— Psihofizični profil dela na delovnem mestu	
7. Nuditi podatke o poklicih, potrebne za usmerjanje delavcev	— Poklicno usmerjanje, izbor in razporejanje delavcev poklicno svetovanje	4. Izobraževanje
8. Posredovati dejstva za določanje relativne vrednosti delovnega mesta	— Strokovno izobraževanje ali poklicno usposabljanje delavcev	
9. Določiti zahteve delovnih mest, po katerih bo mogoče meriti uspeh delavca	— Sistem napredovanja delavcev	5. Osební dohodek
	— Ocenjevanje delovnega mesta in delavca	
	— Ocena delovnih mest	
	— Merjenje delavčeve uspešnosti	K. S.

Rezerve so!

Tale sestavek bo verjetno v našem časopisu izjemen, tako zaradi svoje vsebine, kakor tudi zaradi polemčnosti, posebej pa še, ker bo marsikomu pomenil, da ga pišem iz osebne prizetosti. Vse to je res, toda glavni namen članka je, da zbudi v naših strokovnih krogih večjo razgibanost pri iskanju tistih osnovnih momentov, ki naj bi celotni delovni skupnosti pripomogli do boljšega finančnega uspeha, tako celoti, kakor tudi slehernemu posamezniku.

Cprav imamo v podjetju že vrsto let pravilnik, ki omogoča stimuliranje racionalizatorskih in iznajditeljskih idej, pomeni ta pravilnik z redkimi izjemami le mrtev papir, kar izvira na eni strani iz nezainteresiranosti tistih, ki bi na tem polju lahko kaj storili, na drugi strani pa iz strahu pred nevoščljivostjo v taki ali drugačni obliki. Mislim, da so taka stališča v celoti napačna in da je s tem treba enkrat za vselej prekiniti. Vse novo, ki se uvede v proizvodnjo in ki more dati boljši finančni uspeh, je treba vsestransko podpirati in to izdatno, ker le na ta način bomo lahko večali podjetniški in osebni standard.

Zakaj gre?

Pred dobrim mesecem je skupina sodelavcev Balantič Silvo, Repič Marjan in podpisani, prijavila vrsto predlogov, ki imajo za cilj, da bi se dohodek podjetja občutno povečal. Potencialna možnost povečanja dohodka se v tem primeru ne meri z nekaj milijoni, ampak z desetimi milijoni, v optimalnem primeru gre lahko za nekaj sto milijonov starih din. Predlagatelji predlogov smo se ob tem dobro zavedali, da lahko pride do sporov, kdo je v posameznih primerih avtor posameznih predlogov, vendar nas ob prijavi ni toliko vodila osnovna misel na

avtorstvo, kot pa dejstvo, da je te predloge treba čimprej realizirati. Seveda pa je jasno, da smo si s prijavo avtorstvo zavarovali zavedajoč se, da bomo morali izvirnost idej tudi dokazati. To pa je stvar postopka, ki bi se po mesecu dni moral že začeti in po našem mišljenju razgibati odgovorne k dejavnosti v tej smeri. Še bolj važno pa je, da bi se k uvajanju in izvajanju predlogov energično pristopilo ter ukrenilo vse potrebno, da se spremlja efekt novih ukrepov. Res je, da se stvari deloma že izvajajo, toda po našem mišljenju gre to prepočasno in ne dovolj sistematično, kajti čas hiti in tako zamujamo sadove tega dela. Morda bo ta članek doprinesel svoje.

Smatram za potrebno, da glavne predloge objavim, da bi bil celotni kolektiv seznanjen z njimi.

Prvo. Že nekaj let nazaj sem opazil, da inozemski kupci, ko ugotavljajo težo izdelka, vržejo brisačo na tehtnico. Če deklariramo mi, da ima brisača teže 320 gr po m², mora imeti za kupca taka brisača v dimenziji 50 × 100 cm — 160 gr. Naša brisača 50 × 100 cm, teže 320 gr po m², pa ima 173 gr, ker računamo robove oziroma krajce posebej. Zato sem že leta 1968 pri večini izvoznih brisač zahteval tako konstrukcijo brisače, da odgovarja kupčevi navadi. Temu primerno je moral Balantič Silvo konstruirati primeren tip brisače, tovariš Repič pa je moral dati pristanek, da se taka brisača kot polnovredna prodaja tudi doma, ker od izvoza ostaja določena količina izdelkov tudi za domači trg. Tako je šlo v tem primeru za izrazito timsko odločitev, ki je pri izvozu pokazala določen prihranek in povišanje izvozne cene za preko 4%.

Res je, da je bil pred nedavnim sprejet sklep, naj bi se tako tehtanje brisač uvedlo tudi

na domačem trgu, vendar ta sklep ni bil podprt z nikakršno sistematično, niti ni bil podrobno formuliran, še manj pa je bil izdelan plan pristopa k realizaciji tega važnega ukrepa. Po približnem izračunu bi namreč podjetje lahko prihranilo 40.000 kg preje, kar bi zneslo v surovi preji okrog 68 milijonov starih dinarjev prihranka. V tem znesku pa niso vračunani stroški beljenja in barvanja ter previjanja in snovanja. Mislimo, da je v tem primeru avtorstvo ideje nesporno, izvedba ukrepa preizkušena in prihranek dokazan, saj obstoje kalkulacije, da se pokritje dvigne pri takem izdelku od 48 na 56%. V izvozu je izračunan podatek po kalkulaciji, da se zniža izguba od planiranih 11% na 4.4% na lastno ceno.

Drugo. Predlagamo, da se v brisačah, kjer je to mogoče v vezni osnovi in v votku uporablja mesto 100% beljene tudi surova, četrt beljena in polbeljena preja, dalje, da se v 100% barvanih brisačah v vezni osnovi in votku uporablja za 1 do 1.5 tona šibkejše barvana preja in da se v istem materialu pri črni osnovi in votku uporablja nižji odstotek izbarvanja.

Zavedamo se, da se tu ideje v mnogočem prepletajo, ker so bile večkrat izražene, nikoli pa ne sistematično preizkušene. Toda postaviti moramo nesporno dejstvo, da je ideja o šibkejšem barvanju vezne osnove in votka pri 100% barvanih brisačah nova in absolutno izvirna. Uporaba surove preje v votku in vezni osnovi pa je bila praktično preizkušena v letu 1969 za Danske kupce, za kar obstoje nalogi; ki sem jih dal, obstoje tudi vzorci, ki so jih pa taki izvedbi kupci potrdili, obstoje tudi naročila, ki so bila realizirana in končno take brisače so bile prodane tudi na domačem trgu. Morda je res, da je že nekdo pred nami predlagal kaj sličnega, vendar je moral ostati tak predlog le na papirju, nihče ga ni preizkusil in nihče ni dal na vpogled tako izvedenih vzorcev.

Izračunali smo, da bi za barvastost osnovo in votek, ki bi jih šibkeje barvali, lahko prihranili letno vsaj 29 milijonov starih dinarjev, če bi na tak način pocenjen postopek pocenili samo za 100 starih dinarjev pri kg, kar pa bo sigurno več kot toliko.

Tretje. Predlagamo, da se krajne brisače na statvah tkejo tako, da jih ne bi bilo treba robiti po dolžini. S tem bi prihranili robljenje pri cca milijon brisačah, istočasno pa bi prihranili okrog 2000 kg preje, prihranek bi tako znašal nekako 6 milijonov starih dinarjev.

Zavedamo se, da v tem primeru nismo iznašli smodnika mi, ampak, da se povsod v svetu tako dela. Že večkrat smo predlagali, jaz pa celo zahteval naj se uvede ta postopek vsaj pri izvoznih brisačah, toda odgovor je bil vedno isti, da to prinaša s seboj tehnične težave in da taka izvedba pri nas ni mogoča. Zato je to vprašanje vedno zamrlo. Danes pa vemo, da so naše statve, ki so nove, opremljene tako, da je realizacija tega ukrepa mogoča in ne vidim razloga, zakaj ne prevzamemo tega načina tkanja krajcev.

Ko smo zbirali vse ukrepe, ki so nam prišli na pamet, da bi znižali stroške proizvodnje, v cilju, da bi več zaslužili, jasno nismo mogli mimo tega perečega vprašanja in smo zato tudi na ta problem prijavili avtorstvo, zato da bi se vsaj enkrat pristopilo k njegovi realizaciji. Mislimo, da bo merodajni forum upravičenost tega zahtevka pravilno pretehtal in zavzel objektivno stališče.

Četrto. Pri tkanju frotirja uporabljamo v glavnem tri in štirivezno tehniko. Pri nas se je udomačila štirivezna tehnika. Drugod po svetu prevladuje trivezna tehnika. Pri nas odklanjamo trivezno tehniko predvsem iz razloga, ker je baje pri tehnični izvedbi zahtevnejša. Toda to je držalo do takrat, ko smo tkali na starih strojih. Danes pa to ne bi smelo biti več res.

Nadaljevanje na 6. strani

Smrt je posegla v »Svilanit«

Presenetila nas je novica, da se je pretrgala nit življenja KOROSEČ MARIJI, delavki delovne enote tkalnice frotirja. Ni se še posušila sveža gomila zemlje, v katero so pred dobrimi dve-

katerih je živela. Ni imela toliko moči, da bi jih prenašala in premagovala, pod njih težo je klonila in omahnila za večno. Že od rane mladosti je okusila težave življenja, saj je morala že majhna deklica od doma za služkom. Rojena je bila 5. 6. 1934 v Gornji Lendavi. V podjetju se je zaposlila 19. 1. 1966. leta.

S svojo prezgodnjo smrtjo je zapustila toku človeškega življenja dvojce nepreskrbljenih otrok. Predstavniki sindikalne organizacije podjetja ji je na grob, v zadnje slovo, položil venec. Njenega pogreba so se udeležili tudi nekateri člani delovne enote tkalnice frotirja in ji na grob položili venec svežega cvetja.

Življenje Marije je bilo težko, zato ji naj bo zemlja lahka.

-da

Kadrovske vesti

POROKE:

Kolenc Slavko, Bernik Marina por. MARINČEK. Slevcec Olga, por. RUTAR. Zupančič Milena por. ZAMAN.

Na novi življenjski poti jim želimo mnogo sreče in zadovoljstva.

Špende Jožica — hčerko
Lužar Minka — hčerko
Cevec Frančiška — hčerko
Zavasnik Marija — hčerko
Kosirnik Magdalena — hčerko
Bricelj Zdenka — hčerko

SPREJETI NA DELO:

Šturm Silva v OE 10
Vrhovnik Ljudmila v OE 10
Zupin Marija v OE 10
Urbanc Ljudmila v OE 10
Smolnikar Marija v OE 10

ROJSTVA

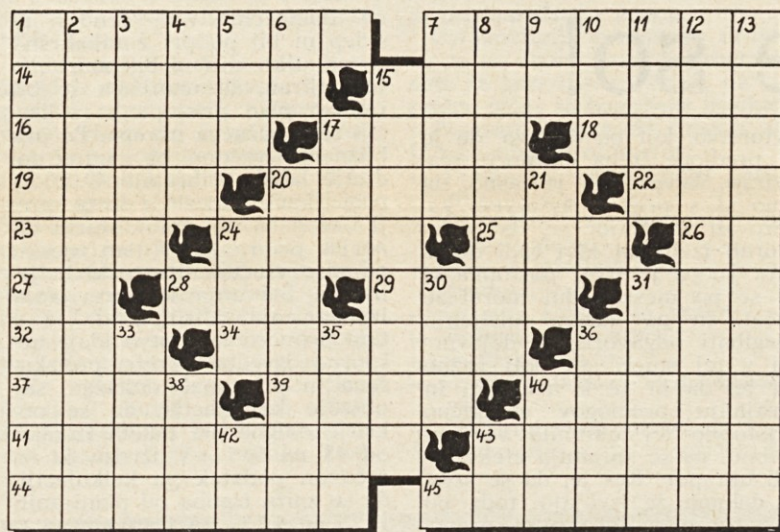
Brojan Jožica — sina
Alpner Ana — hčerko

Bremšak Marija v OE 10
Juvan Marija v OE 10
Kuhar Jožica v OE 10
Marin Anica v OE 10
Zabret Cecilija v OE 10
Bevc Marija v OE 10
Golob Martina v OE 10
Sitar Marija v OE 10
Brojan Marjeta v OE 10
Golob Anica v OE 10
Gradišek Apolonija v OE 10
Uršič Breda v OE 10
Klun Cecilija v OE 10
Maleš Marija v OE 11
Zupin Draga v OE 11
Flerin Marija v OE 11
Cafuta Anton v OE 13
Gradišek Marija v OE 13
Zamida Milan v OE 13
Sovinšek Janez v OE 13
Klemenc Milena v OE 13
Močnik Anica v OE 13
Koprivec Nada v OE 13
Vrhovec Jožefa v OE 13
Volk Marija v OE 13
Ferjuc Tomaž v OE 13
Starovasnik Leopold v OE 13
Tušar Mile v OE 15
Rebernik Anica v OE 15
Cebulj Jakob v OE 20
Letnar Majda v OE 30
Gomiršek Marija v OE 30
Golob Edvard v OE 30
Matelič ing. Anton v OE 30
Zamljen Stanko v OE 31
Kern Alojz v OE 31

mi meseci položila njenega sina Antona. Šla je za njim k večnemu počitku. V to so jo gnale socialne razmere in okoliščine v

NAGRADNA KRIŽANKA

Vodoravno: 1. dostop do določene snovi, 7. dunajski skladatelj, avtor popularnih operet in valčkov (Johann, »Cigan baron«), 14. najvišja gora v Retijskih Alpah (3899 m), 15. slovenski naturalistični pisatelj in dramatik (»Kontrolor Škrobar«), 16. grški otok v južnih Sporadih pred obalo Male Azije, 17. nemški filozof, ena največjih figur v zgodovini filozofije (Immanuel), 18. desni pritok Rena v Švici, 19. geometrijski lik, 20. debel, zavaljen človek, klada, 22. manj kot ena, 23. brezalkoholna pijača, 24. slovenska narodna jed iz prosa z različnimi dodatki, 25. na obeh straneh brušena, masno strojena koža divjadi, 26. tuj dvoglasnik, 27. začetni priimka in imena popularnega ameriškega igralca Westernov (»Alamo«), 28. povrtnina, 29. neoženjen moški, 31. kratica največje svetovne organizacije, 32. starogrški pevec, 34. vislice, 36. pšenično seme: svinčenka, 37. škratelj, palček, 39. skandinavsko moško ime, 40. prestolnica Nigerije, 41. flozof, ki zbira nauke po svojem okusu, 43. glavno mesto Širije, 44. brzina, hitrost, 45. črta sečnica.

Navpično: 1. velika nemška tovarna avtomobilov v Wolfsburgu, 2. pomlajenka, 3. dete, 4. gr-

mičasta zdravilna rastlina, imenovana tudi beli trn, 5. gradbeni material, 6. ime črke, 7. plaha gozdna žival, 8. kraja, rop, 9. avtomobilska oznaka Reke, 10. turški zemljiški gospod, 11. obesek za uhelj, 12. resnost, resnoba, 13. prinašalka sreče, 15. visok mrtvaški oder in voz, 17. skala, kamen, 20. holandski pomorščak in polarni raziskovalec, po katerem se imenuje del Severnega ledenega morja, (Willem, 1550—1597), 21. ribja koščica, 24. kovaško delo, 30. danski otok v Malem Beltu Baltiškega morja, 31. pooblaščenec za določeno nalogo; telesni del, 33. nepovrtnjen denar, 35. pripadnik muslimanske verske ločine, ki priznava samo koran, 36. antično mesto v severni Afriki, kjer je leta 202 pred n. št. Scipio dokončno premagal Hanibala, 38. melišče, 40. loščilo, 42. avtomobilska oznaka Kopa, 43. ime note.

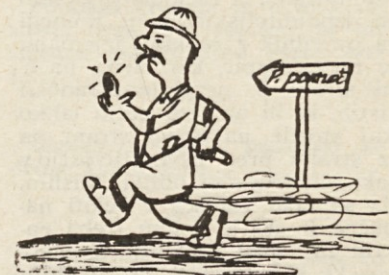
Za pravilno rešitev križanke in rebusa bodo podeljene tri nagrade in sicer:

1. nagrada kravata,
2. nagrada brisača Delos,
3. nagrada brisača Torero.
Rešitve pošljite uredniškemu odboru v 10 dneh po izidu glasila.

ODŠLI IZ PODJETJA:

Žučko Vida iz OE 10 — samovoljno, Peternel Ljuba iz OE 12 — lastna odpoved, Stirn Jožica iz OE 10 — invalidska upokožitev, Budalič Ivanka iz OE 13 — sporazumna razrešitev, Tropšek Franjo iz OE 13 — sporazumna razrešitev, Zamljen Ljudmila iz OE 10 — sporazumna razrešitev, Suhovršnik Karel iz OE 13 — samovoljno, Baloh Ludvik iz OE 13 — sporazumna razrešitev, Michelin Franc iz OE 30 — lastna odpoved, Homar Ivan iz OE 13 — samovoljno, Kovač Helena iz OE 30 — v pokoj, Štebe Štefanija iz OE 13 — lastna odpoved, Šarc Feliks iz OE 13 — lastna odpoved.

NESREČE PRI DELU:

Žagar Marija iz OE 10 — obratna nezgoda, Vrankar Jože iz OE 30 — na službeni poti, Rozmanič Angela iz OE 11 — obratna nezgoda, Virijant Marija iz OE 13 — na poti v službo, Slapar Jože iz OE 13 — obratna nezgoda, Osolnik Olga iz OE 13 — obratna nezgoda, Zupin Anton iz OE 13 — na pot v službo.

»Kamniški tekstilec«
Glasilo delovne skupnosti
tovarne »SVILANIT« Kamnik
Odgovorni urednik
Konda Alojz
Naklada 600 izvodov
Tiska: »Papirkonfekcija«
obrat tiskarna Krško

Rezerve so!

Nadaljevanje s 5. strani

Približno 1/5 naših proizvodov je mogoče prilagoditi na trževnost, kar bi bilo cca milijon komadov brisač. Pri tem bi korigirali gostoto votka in bi dosegli okrog 20% prihranka na votkovni preji, istočasno pa bi se proizvodnja povečala v enakem odnosu, kar pomeni 200.000 brisač. Prihranek na preji bi bil za cca 10.000 kg, kar predstavlja vrednost 12.500.000.— starih dinarjev, proizvodnja pa bi se povečala za okroglo 3% in v takem odnosu bi se višina režijskih stroškov znižala na enoto proizvoda.

Poleg zgoraj navedenih večjih ukrepov smo predlagali še nekaj manjših izboljšav, ki pa jih tu ni treba navajati, ker ne predstavljajo kaj bistvenega. Zato sem se omejil le na zgoraj navedeno, z željo, da bi sprožil v kolektivu o tem čim širšo razpravo, predvsem pa z namenom, da bi k realizaciji pristopili smotrno, zavestno in hitro, zato da bi se rezultati pokazali čimprej, kar bi bilo v prid celotni delovni skupnosti. Želel bi tudi, da taka razprava razčisti pojme okrog stimulacije predlogov za tehnične izboljšave, da naši tehnični kadri bolj smelo pristopajo k realizaciji dobrih idej, da novoizvoljeni organi upravljanja v bodoče začrtajo jasno politiko na tem področju, predvsem pa, da se otresemo drobnjarske zavistnosti in da vsako nejasno vprašanje odprto in odkrito ter objektivno rešujemo, kar bo sigurno v prid nam vsem.

Ce se danes namiguje na neumestnost postavljanja avtorstva, potem je naša dolžnost, da zato postavimo ustrezna merila, ki bodo toliko nedvomna, da bodo uporabna ob vsaki priliki in da bodo spodbudna še za nadaljnje delo v tej smeri.

Smatram, da smo toliko zdrav kolektiv, da bomo vse dobro in novo sprejeli takrat, kadar si bomo na jasnem, da bo zato nam boljše.

Vinko Bernot